

עת"א 24438/12/13 - שמעון אריק טובול (אסיר), נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

02 ינואר 2014

עת"א 24438-12-13 טובול(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא

שמעון אריק טובול (אסיר), ת"ז 058827304

העותר

נגד

המשיבים

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
2. מדינת ישראל

פסק דין

עניינה של עתירה זו בבקשת העותר לצאת לחופשות. יציאתו לחופשות לא אושרה מאחר והעותר, השפוט לתקופה של שנה ו-6 חודשים בגין עבירות רכוש ואלימות, לא השתלב בהליך של טיפול לגמילה מסמים. גורמי הטיפול בשב"ס סברו, על בסיס הערכה מקצועית, כי מדובר באסיר הזקוק לטיפול גמילה, זאת הגם שאינו משתמש בסמים לאורך זמן. מטעם זה, ובהעדר נכונות להשתלב בהליך טיפולי, דחו את בקשתו.

למעשה, המחלוקת שבין הצדדים ממוקדת בעמדתו המקצועית של הגורם הטיפולי. העותר טוען, באמצעות בא כוחו, כי הוא אינו זקוק להליך טיפולי בהיותו נקי מסמים כבר 15 שנים, ולטענתו כל הבדיקות אף מצביעות על כך. ב"כ שב"ס טוענת כי גם אם העותר נקי מסמים, הרי שהוא לא ניתק עצמו מדפוס החיים ההתמכרותי, ולכן הוא זקוק להמשך טיפול.

יוער כי שב"ס הצביע על גורם נוסף בגינו לא הוצא העותר לחופשה, והוא התנהגות בלתי תקינה, כפי שבאה לידי ביטוי במידע שהוצג לעיונו של בית המשפט (ידיעה מס' 1612716).

בכל הנוגע למידע, בית המשפט עיין בידיעה. מדובר במידע יחיד עדכני, ואולם מגורם אשר הערכת המהימנות שלו נמוכה. מידע זה מצדיק אמנם ביטול החלטה על הוצאת אסיר לחופשה, וזאת לשם עריכת בירור מתאים ובחינת המידע, ואולם ככל שהדבר נוגע להחלטות לטווח ארוך, הרי שלא ניתן לבסס על מידע זה החלטות מסוג זה.

בכל הנוגע לסוגית הצורך בטיפול - כפי שעולה מהחומר שהוגש לבית המשפט על ידי גורמי הטיפול, התקבלה ההחלטה בעניינו של העותר, ולפיה על העותר להשתלב בהליך של גמילה בעת קליטתו בכלא כרמל, דהיינו במהלך חודש אפריל 2013. לא מצאתי מקום להתערב בהחלטה כפי שהתקבלה. עם זאת, מאז קבלת ההחלטה חלפו כבר 8 חודשים,

עמוד 1

וגורמי הכלא העמיקו את היכרותם עם העותר. בנסיבות אלו סבור אני כי יש מקום שעניינו יחזור להערכה מחודשת אצל גורמי השיקום והטיפול בשב"ס, אשר ישוחחו עם העותר, ישמעו את עמדתו וישקלו על פי מכלול הנתונים, לרבות היותו נקי מסמים תקופה ממושכת, את עמדתם בכל הנוגע לצורך להמשיך ולשלב בטיפול גמילה.

אשר על כן ובסיכומי של דבר, אני מורה כדלקמן:

העתירה כנגד ההחלטה האחרונה, הדוחה את בקשתו של העותר לצאת לחופשה, תידחה, וזאת מאחר וההחלטה התקבלה על בסיס מידע מודיעיני, על בסיס שיקולים מקצועיים ומטעמים ענייניים.

עם זאת אני מורה כי עניינו של העותר יוחזר לבחינה אצל שב"ס, אשר יבחן במקביל שני נתונים. הנתון הראשון שייבחן הוא הערכה מחודשת בכל הנוגע לצורך לשלב את העותר בהליך גמילה, וזאת בשים לב לאמור לעיל; הנתון השני שייבחן הוא התנהגותו, כאשר יש לבדוק האם יש מידעים נוספים לידיעה הבודדת שאוזכרה לעיל. בהעדר מידעים נוספים, ממילא יהיה מקום להסיק מכך את המסקנות המתבקשות.

ראוי כי הבחינה המחודשת בעניינו של העותר תבוצע בתוך 30 ימים מהיום, ועל כל החלטה שתתקבל, תימסר הודעה לעותר.

בכפוף להנחיה לשקול שוב את עניינו של העותר, אני מורה על דחיית העתירה.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות מחלקת האסיר בשב"ס.

ניתן היום, א' שבט תשע"ד,
02 ינואר 2014, בהעדר
הצדדים.
ר' שפירא, שופט